

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum peccet aliquis audiendo detractionem? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

*Utum audiens, qui tolerat detrahentem, gra-
uiter peccet?*

404

AD quartum sic proceditur. Videtur, quòd audiēs qui tolerat detrahentem, non grauius peccet. Non enim aliquis magis tenetur alteri, quàm sibi ipsi. Sed laudabile est si patienter homo suos detractores toleret. Dicit enim Gregorius * super Ezechielem homilia nona, Linguas detrahentium, sicut nostro studio non debemus excitare, ne ipsi pereant: ira per suam malitiam excitata debemus æquanimiter tolerare, vt nobis meritum crescat. Ergo non peccat aliquis, si detractionibus aliorum non resistat.

* parum
anse me.

¶ 2 Præterea, Eccles. quarto dicitur, Non contradicas verbo veritatis vlllo modo. Sed quandoque aliquis detrahit, verba veritatis dicendo, vt supra dictum * est. Ergo videtur quòd non semper teneatur homo detractoribus resistere.

ar. 1. hu-
ius q. ad
3.

¶ 3 Præterea, Nullus debet impedire id quod est in vtilitatem aliorum. Sed detraçtio frequenter est in vtilitatem aliorum, contra quos detrahitur. Dicit enim Pius Papa *, Nonnumquam detraçtio aduersus bonos concitatur: vt quos vel domestica adulatio, vel aliorum fauor in altum extulerat, detraçtio humiliet. Ergo aliquis non debet detractores impedire.

6 q. 1. ca.
Quis pa.
Hier. m.

SED contra est, quod Hieronymus * dicit, Caue ne linguam, aut aures habeas prurientes, aut alijs detrahas, aut alios audias detrahentes.

RESPONDEO dicendum, quòd secundum Apostolum ad Romanos 1. Digni sunt morte non solum qui peccata faciunt, sed etiam qui facientibus peccata consentiunt. Quod quidem contingit dupliciter. Vno modo directe, quando scilicet quis inducit alium ad peccatum, vel ei placet peccatum. Alio modo indirecte, quando scilicet non resistit, cum resistere possit. Et hoc contingit quandoque, non quia pec-

In ep. ad
Nepotia-
nũ, in vl.
pag. anse
su. epist.
20. 1.

peccatum placeat, sed propter aliquem humanum timorem. Dicendum est ergo, quod si aliquis detractiones audiat absque resistentia, videtur detractori consentire: unde fit participes peccati eius. Et si quidem inducat eum ad detrahendum, vel saltem placeat ei detraçtio, propter odium eius cui detrahitur: non minus peccat, quàm detrahens, & quandoque magis. Unde Bernardus * dicit, Detrahere aut detrahentem audire, quid horum damnabilius sit, non facile dixerim. Si verò non placeat ei peccatum, sed ex timore, vel negligentia, vel etiam verecundia quadam omittat repellere detrahentem: peccat quidem, sed multo minus quàm detrahens, & plerùmque venialiter. Quandoque etiam hoc potest esse peccatum mortale, vel propter hoc, quod alicui ex officio incumbit detrahentem corrigere; vel propter aliquod periculum, quod audiens novit consequens; vel propter radicem qua timor humanus quandoque potest esse peccatum mortale, vt supra habitum * est.

Ad primum ergo dicendum, quod detractiones suas nullus audit: quia scilicet mala quæ dicuntur de aliquo, eo audiente, non sunt detractiones, proprie loquendo, sed contumeliæ, vt * dictum est. Possunt tamen ad notitiam alicuius detractiones contra ipsum factæ aliorum relationibus peruenire. Et tunc sui arbitrij est detrimentum suæ famæ pati, nisi hoc vergat in periculum aliorum, vt supra dictum * est. Et idè in hoc potest commendari eius patientia, quod patienter proprias detractiones sustinet: non autem est sui arbitrij, quod patiatur detrimentum famæ alterius. Et idè in culpam ei vertitur, si non resistit, cum possit resistere: eadem ratione qua tenetur aliquis subleuare asinum alterius iacentem sub onere, vt præcipitur Deuc. 22.

Ad secundum dicendum, quod non semper aliquis debet resistere detractori, arguendo eum de falsitate, & maxime si quis sciat verum esse quod dicitur: sed debet eum verbis redarguere de hoc, quod

* l. 2. de
Cōsidera-
tione ad
Eugenium
cir. fi. 11.
liis.

q. 19. a. 3

ar. 1. ad 2

In 10. ar.
q. 7. 2.
ar. 3.

pecc-

peccat fratri detrahendo, vel saltem ostendere, quod ei detractio displiceat per tristitiam faciei: quia, ut dicitur Proverb. vigesimoquinto, Ventus Aquilo dissipat pluias, & facies tristis linguam detrahentem.

Ad tertium dicendum, quod utilitas quæ ex detractioe provenit, non est ex intentione detrahentis, sed ex Dei ordinatione, qui ex quolibet malo elicit bonum. Et ideo nihilominus est detractoribus resistendum, sicut & raptoribus, vel oppressoribus aliorum, quamuis ex hoc oppressis, vel spoliatis, per patientiam meritum crescat.

QVÆST. LXXIV.

De susurratioe, in duos articulos diuisa.

Et inde considerandum est de susurratioe.

D Et circa hoc queruntur duo.

¶ Primo, utrum susurratio sit peccatum distinctum à detractioe?

¶ Secundo, quod horum sit grauius.

ARTIC. I.

Utum susurratio sit peccatum distinctum à detractioe?

405

AD primum sic proceditur. Videtur, quod susurratio non sit peccatum distinctum à detractioe. Dicit enim Isidorus in libro * Ethymologiarum, Susurro de sono locutionis appellatur: quia non in facie alicuius, sed in aure loquitur detrahendo. Sed loqui de altero detrahendo, ad detractioem pertinet. Ergo susurratio non est peccatum distinctum à detractioe.

¶ 2 Præterea, Leuitici 19. dicitur, Non eris criminator, nec susurro in populis. Sed criminator idem videtur esse quod detractor. Ergo etiam susurratio à detractioe non differt.

¶ 3 Præterea, Eccles. 28. dicitur, Susurro & bilinguis maledictus erit. Sed bilinguis videtur idem esse quod detractor: quia detractorum est duplici lingua loqui: aliter scilicet in absentia, & aliter in